בית ישראל (רוז'ין) — בחוקתי

פרשה בחקותי תרכ"א

כתיב. אם בחקתי תלכו. ואת מצותי תשמרו ונתתי גשמיכם בעתם פרש"י שתהי' עמלים בתורה. אומר אני בחקותי היא לשון חוקה כמו שאיתא בפרה אדומה. שהשטן והאוה"ע שואלין עלי' מה טעם יש בה היינו כייש מצות בהתורה שהשכל מחייב אותם לקיימן. אכן ענין חוקה הוא מה שאינו משיג בשכלו רק ע"י אמונה ע"כ אותם שאין להם אמונה שואלין מה טעם יש בה אבל עם בנ"י העיקר בהם היא האמונה כדאיתא זה השער לה' צדיקים יבואו בו וצדיק באמונתו יחי' היינו להאמין בהשי"ת ולקבל עליו עומ"ש ולהאמין בהשגחה פרטית. לידע כי מכה"כ שכל החיות היא מהשי"ת וזהו אם בחקותי תלכו שתהי' עמלים בתורה היינו אעפ"י כי לא מחשבותי מחשבותיכם. וחוקה היא רק ענין אמונה אעפ"כ צריך האדם לראות שבכל דבר יש בו שורש למעלה ולוקח ממנו דרך לעבודתו ית' הגם שאין בו טעם כלל. ואת מצותי תשמרו. עוד י"ל כי חוקה היא מל' סדר והנהג' העולם כדכתי' הידעת חוקות שמים אם תשים משטרו בארץ היינו השי"ת מנהיג את העולם בכל המדות וכן צריך האדם לעבוד לה' בכל המדות כדכתי' ובו תדבקון ואיך אפשר לידבק בהשי"ת אלא מה הוא רחום מה הוא חנון היינו כמו שאיתא בספרים שהשי"ת מנהיג את העולם במדת ענוה וכן בכל המדות וכן צריך האדם לראות שבכל המדות היינו במדת האהבה והיראה ליקח הכל לעבוד לה' וזהו אם בחקותי תלכו בזה החק שהשי"ת מנהיג את העולם במדות תעבדו את ה' ואת מצותי תשמרו כי דרך ארץ קדמה לתורה בתחלה צריך לראות להיות סו"מ להתדבק בכל המדות לה' ואח"כ ואת מצותי תשמרו להיות וע"ט לעבוד את ה' בתורה ובמצות ואז ונתתי גשמיכם בעתם היינו כי באמת מאתו לא תצא הרעות ומהשי"ת יושפע הכל לטוב אך כמו שהאדם עושה למטה כמ"כ ממשיך ע"ע ואפי' ע"י אהבה זרה שיש לאדם נתעורר למעלה ג"כ מדת אהבה כי הכל יש לו שורש למעלה וזהו שאיתא רשעים מהפכים מדה"ר למה"ד וצדיקים מהפכים מה"ד למדת הרחמים כי באמת בהשי"ת כתיב לא יגורך רע אך הכל תלוי באדם ע"כ הרשעים ע"י הרע שעושין למטה ממשיכין החיות מלמעלה להקליפות אעפ"י שהיא מהקדושה. הם ע"י מעשיהם הרעים מהפכים אותו החיות לרע. אבל הצדיקים שעובדים לה' בכל דבר אז ע"י מע"ט מעוררים למעלה וממשיכין החיות לכ"ד לטוב. וזהו ונתתי גשמיכם בעתם. כי יש כ"ח עיתים י"ד לטובה וי"ד להיפך היינו כי יש ז' מדות ויש ימין ושמאל וכשאדם עושה רע ח"ו. ממשיך החיות לי"ד עיתים להיפך ח"ו ונמשך ח"ו להקליפות כנ"ל. וזהו אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו. כשאדם מאמין בהשי"ת וסר מרע בכל המדות. ועובד את ה' בכל המצות ועושה רצון הבוב"ה. אזי רצון יראיו יעשה. נעשה מרצון אותיות צנור כי לכל מצוה יש לה צנור וזהו ונתתי גשמיכם בעתם ממשיך החיות לי"ד עיתים לטובה ומהפך מדה"ד למדה"ר. והעיקר אומר אני שאם האדם מאמין באמת

בהשי"ת ויאמין בכל ההשגחה פרטיות שהיא מה' ולקבל עליו עומ"ש אזי יכול להתדבק בה' להיות כלי לקבל תמיד החיות מהשי"ת וזהו ונתתי שלום בארץ כי אין כלי מחזיק ברכה אלא השלום:

פרשה בחקותי

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם פירש"י שתהי' עמלים בתור'. כתי' כולם בחכמה עשית, כל הנבראים הן מלאכים ושרפים וחיוה"ק וכן שאר הברואים כולם נבראו בכח החכמה כח ההכרח שיעשו רצון הבורא השמש והירח והכוכבים מתנהגים כרצון הבורא המטביע בהם חק נתן ולא יעבור והאדם ג"כ נברא בכח החכמה אך שניתן בו הבחירה שיוכל לבחור בטוב והפוכו וכשאדם עומד בבוקר ומתנהג רק עפ"י רצון הבורא ומזכך ומטהר א"ע אזי הוא למעלה מכל הנבראים. אומר אני אם בחקתי תלכו שהאדם צריך לראות שיתנהג בכ"ד עפ"י רצון הבורא עם הבחירה כמו אותן הברואים שמקיימין רצון הבורא בלא הבחירה בבחי' חק שיקדש ויטהר האיברים כולם שיעשו רק רצון הבוב"ה.

בפסוק ונתתי גשמיכם בעתם. אומר אני בראשית ברא לא נברא העולם אלא בשביל התורה שנקרא ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית יש כ"ח עיתים י"ד לטובה וי"ד להיפך והאדם צריך לראות שיתנהג בכ"ד עפ"י התורה ובזה יעשו מהי"ד עתים לא טובים שיהיו ג"כ לטובה וזהו ונתתי גשמיכם בעתם שיהיו כל הכ"ח עתים לעת אחד כולם לטובה וצריך האדם שיעשה כ"ד עפ"י התורה שזהו תכלית הבריאה. לא נברא העולם אלא בשביל התורה וזהו הפי' שתהיו עמלים בתורה שיהי' כל עמל האדם בכ"ד רק עפ"י התורה: